

תשונה לשקרים

16 כאשר עינתי בחומר שהוגש לי על-ידי יפת, נוכחתי לדעת שאין בו שמץ של הוכחה לטענות החמורות שהועלו בו, וכי יפת גם לא ביקש תגובה מפי האלוף זאבי — חובה יסודית של כל עיתונאי-חוקר. החזרתי לו את הכתבה בצירוף הוראה להמשיך בחקירה, לאסוף הוכחות סבירות ומפורטות ולקבל את תגובתו של האלוף. אולם כעבור כמה שבועות הגיש לי יפת את אותה הכתבה שנית, בלי שינויים כלשהם, בלא הוכחות ובלא תגובת הצד השני. בצורתה זו היתה הכתבה בבחינת הוצאת-דיבה קשה, בלא הוכחה כלשהי, ואף בלא אפשרות לטעון בבית-מישפט, בשעת צורך, לתוס'לב.

17 כעבור זמן-מה התקשר עימי האלוף זאבי, בזעם רב, ובפני טרוניה שהדיחמה אותי. הוא טען שזאב יפת פנה בשם „העולם הזה“ אל משרדו של ראש-הממשלה (יחזקאל רבין), שבו עבד האלוף זאבי כיועץ לענייני-לוחמה בטרור, והאשים אותו בשורה של האשמות. האלוף זאבי גם הודיע לי כי אחרי מעשה זה שוב לא יענה על שום שאלה של יפת, אלא בנוכחותי בלבד.

18 הזמנתי את האלוף זאבי ואת זאב יפת לבירור פנים-אל-פנים במשרדי. בבירור זה נתברר כי זאב יפת אומנם פנה, בשם „העולם הזה“, בלי ידיעתי, אל משרד ראש-הממשלה, והגיש לו חומר משמיע נגד האלוף זאבי. במהלך הישיבה נזפתי בו על מעשה זה, שראיתי בו ניצול לרעה של שם העיתון למטרות בלתי-עיתונאיות. נוכחתי לדעת כי פעולתו של זאב יפת נגד האלוף זאבי שוב אינה בגדר פעילות עיתונאית, אלא לבשה צורה של מילחמה אישית, שחרגה מגבול הרצינות.

19 באותה ישיבה העלה זאב יפת את כל ההאשמות שאסף כלפי האלוף זאבי, והאלוף זאבי הכחיש אותן מבחינה עובדתית, אחת לאחת, באופן מוחלט. סוכם בישיבה כי יפת ימשיך בחקירה, ואם יביא הוכחות לטענותיו, יובאו הדברים לידיעת האלוף זאבי, ותינתן לו האפשרות להגיב עליהן לפני פירסומן. אולם יפת לא הביא שום הוכחות גם לאחר הישיבה. במילא לא היתה כל אפשרות חוקית וזכות מוסרית לפרסם כתבה זו.

20 כעבור כמה חודשים הודיע לי זאב יפת שהחליט לפרוש מעבודתו ב„העולם הזה“, ושנתקבל לעבודה בעיתון „הארץ“. הוא לא נימק את צעדו, וקיבלתי את הרושם המובהק שהחליט מה שהחליט מטעמים כלכליים. לא עשיתי כל ניסיון להניא אותו מהחלטתו, ואיחלתי לו הצלחה.

21 ראוי לציון כי גם „הארץ“ לא מצא לנכון לפרסם את החומר של זאב יפת על האלוף זאבי, במשך 15 החודשים שבהם הוא עובד באתו יומון. יש להניח כי העורכים והיועצים המישפטיים של „הארץ“ החליטו, בדיוק כמו עורכי „העולם הזה“, שטענותיו של יפת הן בבחינת שמועות בלתי-מוכחות, שלא יעמדו בשום מיבחן מישפטי.

22 באוגוסט 1977 פתח ח"כ אולמרט בהתקפה על האלוף זאבי. „העולם הזה“ דיווח על כך, ותוך כדי כך הביע את ההשערה כי חלק מן הטענות נגד האלוף זאבי באו מפיו של סמי נחמיאס, קצין-המודיעין לשעבר של המישטרה (שפוטר בעיקבות סידרת-גילויים של „העולם הזה“ על מישפחתו של המפכ"ל, חיים תבורי).

23 אחרי פירסום זה פנה סמי נחמיאס אל „העולם הזה“ והכחיש נמרצות שיש לו יד בהפצת השמועות על האלוף זאבי. הוא ביקש מאיתנו לפרסם מיכתב-הכחשה שלו, וזה אכן פורסם ב-17 באוגוסט 1977 (מדור השקיף, „העולם הזה“ 2085). במיכתבו קבע נחמיאס, האיש שחלש על כל תיקי-המודיעין של המישטרה, בין השאר: „ההאשמות שהוטחו כלפי גנדי...גרמו בתודעת הציבור לשיוך בלתי-נכון ובלתי-הוגן של גנדי למה שמכונה הפשע המאורגן, הם גרמו בפועל פגיעה שלא-במקומה בשמו של אלוף בצה"ל... לפי מיטב ידיעתי אין הוא נמנה או קשור לעבירות שכללה... נעשו לדעתי סטייה קיצונית, ואולי עוול, בשירבוב שמו של גנדי לנושא הפשע המאורגן.“

24 כשהביא נחמיאס מיכתב זה למערכת, שוחחתי עימו ארוכות, באורח פרטי. בשיחה זו חזר ואמר לי נחמיאס שאין בידי המישטרה שמץ של חשד נגד האלוף זאבי. דבריו של קצין-המודיעין אישרו, גם בדיעבד, את נכונות השיקול המערכתי בפרשה זו. שרי-הפנים, הממונה על המישטרה, פירסם גם הוא הודעה ברוח זו.

25 תיאור מפורט זה, שכל פרט ופרט בו ניתן להוכחה, חושף בעליל את אוסף השקרים של הח"כ אולמרט, ו„העולם הזה“ חוזר וקובע שהוא שקרן, פחדן ומוגילב, המנצל את החסינות הפרלמנטרית כדי להפעיל שיטות של העולם התחתון, — מעין פשע פרלמנטרי מאורגן. אני קורא לח"כ שוב לתבוע אותנו לדיון על קביעה פומבית ומפורשת זו.

26 אפשר לצפות משקרן פאתולוגי כמו ח"כיון זה שיטשטש את עקבות שקריו הקודמים על-ידי גיבוב שקרים נוספים, אף הם בחסות החסינות. ואכן, השבוע שיגר אולמרט למערכת „העולם הזה“ מיכתב בן ששה עמודים, מודפסים בצפיפות, שבו „שכח“ את רוב שקריו הקודמים, שכבר התפוצצו, וגיבב שורה של שקרים חדשים. בעודו משתמט ומתחמק להגיש מישפטי-דיבה נגד „העולם הזה“, ובהמשיכו להתחבא מאחרי החסינות הפרלמנטרית שלו, הביע נכונות לעבור בדיקה בגלאי-אמת — אך רק כדי להוכיח שהוא „מאמין“ למקורות-המידע שלו. זוהי, כמובן, בדיקה מגוי-הכת, שלא תוכיח דבר לגבי מהות השקרים.

27 עורכי „העולם הזה“ חוזרים ומודיעים שהם מוכנים לעבור בדיקה בגלאי-אמת (פוליגרף), כדי לאמת את העובדות המובאות כאן.

12 זאב יפת נתקבל לעבודה ב„העולם הזה“ באוגוסט 1973, ועבד אצלנו עד יוני 1977. תפקידו הוגדר כ„מבקר העולם הזה“. במיסגרת תפקיד זה היה עליו לבדוק אישית את השרותים הממלכתיים והציבוריים, ולדווח על כך. כך חשף ליקויים במשרד-הרישוי ובמכס. מדי פעם גם עסק בנושאים אחרים. כך גילה פרשת-שחיתות במשרד-הביטחון.

13 בתפקידו זה גילה יפת מידה גבוהה של עקשנות ודבקות-במשימה, הראויה לציון. יחד עם זאת נטה לעיתים קרובות להסקת מסקנות פזיזות, ובלתי-מוכחות, שעברו את גבול המותר על פי החוק. משום-כך נקבע כי אני עצמי אעבור על כל כתבותיו מראש, לשם בדיקה יסודית והחלטה על פירסומן. ואכן, במשך כל ארבע שנות עבודתו ב„העולם הזה“ לא היתה אף כתבה אחת שלו שלא טיפלת בה אישית, ושלא קיבלתי בעצמי את ההחלטה אם לפרסמה או לאו (מילבד התקופות הקצרות, שבהן שהיתי בחו"ל). החלטתי לפסול חלק מן הכתבות, לדחות את פירסומן של אחרות לשם השלמת ההוכחות, ולתקן אחרות.

14 לפני כשנתיים-שלוש הודיע לי זאב יפת כי הגיע לידי מידע על עסקות-קרקעות בגדה המערבית, שבהן היה האלוף זאבי מעורב כביכול, בשעה שכהן כאלוף-פיקוד-המרכז. הוא ביקש לחקור מידע זה, ואישרתי זאת.

15 יפת הגיש כתבה על נושא זה בעת שהות קצרה שלי בחו"ל. ממלא-מקומי, אלי תבור, שהוא ידיד אישי של האלוף זאבי, הודיע לו שהכתבה תועבר לטיפול, עם שיבתי, וכך אכן היה. זאת היתה הנגיעה היחידה של אלי תבור בכתבה זו. מאחר שיחסי הידידותיים של אלי תבור (שהוא גם הכתב הצבאי של „העולם הזה“) עם האלוף זאבי ידועים מזה זמן רב, שיחררתי אותו מן הצורך לקבל החלטות בנושא זה, והטיפול היה כולו בידי, מראשיתו ועד סופו.

הזמנה לשקרן

שקרן זה פורסם בשבוע שעבר, כדי לתת לח"כ אהוד אולמרט עילה מכובדת לתבוע אותנו לדיון ולהוכיח את טענותיו כפזיזות תחת לחמת-המאחר החסינות הפרלמנטרית. מאז הפירסום עברו שיבועה ימים, וח"כ אולמרט לא הגיש נגדנו תביעה. הוא ניסה דממשטש עובדה מכרעת זו, שמשמעותה מובנת לכה, על-ידי שיגור מיכתב-השמצה למערכת, „המסביר“ מדוע אינו רוצה להגיש תביעה. אנו חוזרים בזה וקובעים כי אהוד אולמרט הוא שקרן שפל ופחדן חסרי-כבוד, ומחדשים את הזמנתנו לתבוע אותו לדיון.